

עדות נדירה על הבחירות הראשונות במדינה

עדות נדירה ומעוררת התפעלות, שכתב הרב משה אלפרט, שמונה ע"י הבריטים ל"מוכתר" של ירושלים שמחוץ לחומות. ביומנו האישי שהתגלה ע"י אחיינו, הפרופ' פנחס אלפרט, הוא מתאר את תחושותיו ביום הבחירות הראשון למדינת ישראל, כד' טבת תש"ט (25.1.49). וכך הוא כותב:

בשעה 5:35 בבקר השכם קמתי אני ואשתי ואחי ר' שמעון לייב וג'סי ר' נתנאל סלדוכין ובני דב. אחרי ששתינו קפה לבשנו בגדי שבת לכבוד יום הגדול והקדוש הזה. כי זה היום עשה ה' נגילה ושמחה בו. כי אחרי אלפיים שנה גלות או יותר אפשר להגיד יותר מששת ימי בראשית ועד היום הזה לא זכינו ליום כזה, שנלך לבחירות למדינה יהודית, וברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. בני, דב, הלך מהבית בשעה 5:45 והלך באשר הלך כי הוא אוהד גדול לרשימה "ח" - חרות מאצ"ל, ולא בא כל היום וכל הלילה. ואני ואשתי ואחי וג'סי הלכנו לקלפי באזור 10 בהפועל המזרחי אשר ברחוב החבשים, ופנקסי הזהות של מדינת ישראל בידינו. בשמחה רבה ועצומה הלכנו את הדרך הקצרה מביתנו, וכל הדרך הלכתי כמו בשמחת תורה אצל הקפות עם ספר תורה, כי פנקס זהות של ישראל היה בידי. לא היה גבול לאושר והשמחה שהיה לי. בשעה 5:50 באנו להפועל מזרחי. על פי החוק היה צריך להיפתח הקלפי בשעה 6 בבקר. אנחנו היינו הראשונים. רק השמש היה שם. החשמל היה דולק. שאלנו את השמש איפה הם חברי ועדת הקלפי? ענה: הם עוד לא באו. חיכינו עד שעה 5:45. באו שנים מאנשי חברי ועדת הקלפי, ובשעה 6:02 בא היושב ראש של הועדה, העורך דין... מחיתי בפניו על זה שלא בא בזמן הנכון כי לפי החוק היה צריך להתחיל בשעה 6. היו"ר התנצל לפניי. היו"ר אמר שמכיוון שישנו קוורום (=מספר מינימלי של משתתפים כדי להתחיל. י.ל.), כי היו"ר והסגן ועוד חבר אחד וגם משקיף אחד מ"חרות" כבר אפשר להתחיל בעבודה. השמש הביא את תיבת הקלפי, והיו"ר קרא אותי ואמר "והדרת פני זקן" וגם לאחי, וביקש מאיתנו שאנחנו נהיה עדים לפרוצדורה של פתיחת הקלפי. הוא הראה אותנו את תיבת הקלפי שהיא ריקה ובפנינו הוא חתם אותה וקשר סביב התיבה חבל ארוך וקשר אותה היטב וחתם אותה בשעוה ורשם פרטיכל על זה. הוא רשם בפרטיכל כי אני באתי ב-6:00 (באתי ב-5:55) והוא היו"ר בא ב-6:02. התחילו הבחירות והיו"ר אמר לי שהיות ואני האיש הזקן מכל האנשים שישנם פה, אז אני אהיה הראשון מהבוחרים. ברטט של קדושה ובהדרת קודש מסרתי לידי היו"ר את פנקס הזהות שלי וקרא את שמי מתוך הפנקס שלי. סגן היו"ר רשם את שמי בנייר ונתן לי מספר 1. מסר לידי מעטפה אחת ונכנסתי לחדר השני ששם היו מונחים כל הפתקאות של כל הרשימות. ביד רועדת וברגש של קדושה לקחתי פתק אחד מספר ב, רשימת האיחוד הדתי, ושמתי אותה ליד המעטפה שקיבלתי אותה מידי היו"ר ונכנסתי שוב לחדר הקלפי והראיתי לכולם כי יש בידי רק מעטפה אחת. הגיע הרגע הכי קדוש בחיי, אותו הרגע שלא זכו האבא שלי ולא הסבא שלי. רק אני בזמני, בחיי, זכיתי לרגע כזה של קדושה וטהרה. אשרי לי ואשרי חלקי! בירכתי ברכת שהחיינו, ושמתי את המעטפה לתוך תיבת הקלפי. לחצתי את ידי היו"ר והסגן ויתר חברי הועדה ויצאתי משם. חיכיתי במסדרון לאשתי כי היתה השניה וקיבלה מספר 2, ואחריה אחי מספר 3, ואחריו ג'סי נתנאל סלדוכין מספר 4. בשעה 6:28 שבנו הביתה, והלכתי להתפלל, יום חג גדול".